

Postřehy z Alp

z lyžařského výcviku v alpském Warth-Schröckenu, březen 2016, studenti 2. ročníku

- Sluníčko na horách je příjemné. Máte krásný rozhled po krajině a co je nejdůležitější, pořádně vidíte na cestu, a tak si lyžování užíváte. Pokud tedy nemáte citlivou kůži. Pak sluníčko bolí a to hodně. ☺
- Na horách se můžete třicetkrát denně podívat na jeden a ten samý výhled, ale stejně vám to pokaždé bude připadat krásné a jiné. To dělají ty mraky...
- Mytí nádobí vlastně není tak nepříjemná činnost. Člověk se u toho zasměje, doví se, co je nového... Zkrátka nic moc strašného. Pokud ovšem nemyjete kyblík od zbytků. Pak máte na celou věc jiný názor.

Eliška

Moci obdivovat důstojné velehory a útlá údolí je přeci zážitkem těžko popsatelným.

- Byl tam krásně čistý vzduch
- Sjezdovky byly dlouhé a i přes veliký počet návštěvníků byly víceméně volné
- Při hezkém počasí se daly zahlédnout kilometry vzdálené vrcholy hor

Štěpán

- Jelikož jsem byl v takto vysokých horách poprvé, překvapilo mě nádherné a vlídné prostředí.
- I přes mé jazykové bariéry jsem se dokázal domluvit s místními velice přátelskými horaly.
- Pocitu, kterého se mi dostalo při pohledu na nekonečné bílé Rakousko z vrcholu sjezdovky, se jen tak něco nevyrovná. Chtělo se mi odložit lyže a pouze sledovat krásu nebetyčných zasněžených vrcholů i dlouhých úzkých údolíček.
- Taky tam měli zvláštní housky.

Vojta

- Pro někoho to možná bylo strašné, zjistit na jaké ubytovně budeme celý týden bydlet, ovšem já si myslím, že to až tak špatné nebylo. Na chatě bylo hodně srandy bez ohledu na to, jak vypadala.
- Jelikož jsem nikdy v Alpách nebyl, tak jsem se strašně těšil na hory. Byl jsem plný očekávání. Když to přišlo, stály přede mnou a vyrazily mi dech.
- Myslím si, že nás jako třídu hory strašně stmelily. Už zase líp víme, co od koho očekávat.

Honza

- Na horách byla nádherná příroda, kterou u nás nenajdeme.
- Příjemné bylo trávit polední pauzu před autobusem na sněhu, tedy když zrovna svítlo sluníčko.
- Pěkné zpestření bylo nakupování v tamním obchodě M-PREIS, kam se vždy každý těšil. Já jsem si zvláště oblíbil sušenky LEIBNIZ.
- Příjemné byly i večery trávené se spolužáky v klubovně naší chaty.

Jarda

- Co mě asi nejvíce zaujalo? Nejspíše počasí. Zažili jsme azurově modrou oblohu, ale také mlhu, že jsme na deset metrů neviděli. Tak či onak, myslím si, že jsme měli štěstí. Už jenom kvůli převaze právě dnů slunečných.

Rostá

- V Rakousku mají o hodně víc hezčí kopce
- Tý jejich „rakouštině“ vůbec nerozumím.
- V supermarketu nebylo security.

Filip

- Zjistil jsem, že i z mála dostupného jídla, jde uvařit vynikající večeře.
- Učitelé se zde projeví jako velmi chápaví lidé.
- Každého z nás jsme zde mohli poznat z jiného úhlu pohledu.

Tomáš

- Můj první postřeh je vcelku nečekaný a mnohé by to asi nenapadlo. Hned po příjezdu jsem si všiml, že je všude sníh. To mě dohnalo zahrávat si s myšlenkou, že jsem na horách a to v zimě.
- Ale když to vezmu seriózně, tak bych asi měl zmínit, že chata sice nebyla pěti hvězdičkový hotel, ale mně to ani nevadilo, i když ty postele fakt vrzaly a to nebylo úplně příjemné.
- Jinak lyžování bylo super, středisko ne moc velké ani moc malé. Počasí bylo všelijaké, ale i sluníčko se ukázalo.

Honza

- Každopádně nejvíce se mi samozřejmě líbilo lyžování, protože jsme měli krásné počasí, až tedy na jeden den.
- Samozřejmě lyžák není jen o lyžování, a tak jsme si na ubytovně užili spoustu zábavy, jak se spolužáky, tak s učiteli.
- Dále bych rád zmínil pana kuchaře, který pro nás vařil vynikající jídla, a to jak večeře, tak i pozdní svačinky.

Martin

- Zjistili jsme, že se spousta spolužáků chová výrazně jinak na takovéto akci, než ve škole.
- Poděkování kuchaři, za to jak se o nás ochotně staral.
- Pohodovost učitelů, skvělé lyžování a parádně užitý týden.

Adam

- Slunečné a energické počasí, které dělalo dobře nejen mně, ale i všem ostatním.
- První pohled na středisko? Naprostá krása, kterou jsem v životě neviděl a tento okamžik se mi zaryl navždy do paměti.
- První společně strávený týden se spolužáky, který se náramně vyvedl a ještě více nás stmelil.

Kuba

- Téměř celý kurz doprovázelo slunečné počasí, kde pouze sem tam foukl alpský větřík. Sněhu na lyžování byly dostatečné 2 metry a lyžařů nebylo zdaleka tolik, jako jsme zvyklí z českých přeplněných středisek.
- Jak na svahu, tak i na chalupě panovala mezi studenty a učiteli uvolněná atmosféra, a tak nebyl důvod ke přím a kázeňským trestům.

Matěj

- Paprsky slunce, které se odrážejí od sněhu a zanechávají na něm drobné třpytky.
- Majestátně se tyčící špičky mohutných hor.
- Čistota vzduchu a řek.

Petr

- Tak první věc, která mě upřímně ohromila, byly rozhodně samotné majestátné Alpy. Do té doby jsem byl nanejvýš v Krkonoších a ty naše „kopečky“ se s Alpami rozhodně nedají srovnat.
- Co se týče sjezdovek, tak tam je taky propastný rozdíl. Zatímco u nás máme povětšinou jednu lanovku a maximálně tak tři přesně ohraničené sjezdovky v jednom středisku, tak tam to bylo úplně jinak. Obrovské množství jak sjezdovek, tak i vleků, kterými jsme se mohli velice pohodlně přesouvat po středisku, ve kterém bych se nejspíš sám ztratil. Kdybychom si ještě připlatili za větší skipas, tak si myslím, že by se zde dal bez problémů naplánovat i takový celodenní výlet na lyžích. Navíc co mě překvapilo jako člověka, co nikdy nelyžoval v Alpách, bylo to, že sjezdovky tam jsou vyznačeny pouze tyčkami a jinak se dá velice pohodlně jezdit ve volném terénu. To u nás není možné už jen proto, že většinou mimo sjezdovku není sníh nebo je tam les. To ve dvou tisících metrech nehrozí. No a jinak parádně upravené sjezdovky, sluníčko, co víc dodat.
- Další postřeh, který jsem si přivezl, se tak úplně netýká Alp nebo lyžování, ale má spíše praktický ráz. Nečekal jsem to, že ceny budou skoro úplně stejné jako u nás, protože za stejné peníze dostanete opravdu větší kvalitu a paní prodavačka ještě přihodí úsměv zdarma. To si opravdu nepamatuji, kdy se mi to u nás stalo. I když za rakouský plat bych se taky usmíval furt.
- A poslední věc, co mě zaujala, byla ta, že Rakušani neuvěřitelně drmolí němčinu. Ne že bych němčinou nějak vládl, ale ve srovnání třeba s výletem do německého Regensburgu jsem místním nerozuměl téměř nic.

Martin

- Prvním a takovým největším postřehem je nádherné pohoří, kterého tam bylo nadbytek. Takže bylo samé fotografování.
- Dalším, a pro mě dá se říct nejlepším postřehem, bylo poznat učitele i z té druhé strany, ne jenom jak sedí za stolem nebo rozdávají písemky 😊 .
- Dalším velmi humorným bodem bylo „hlásání“ pana učitele Strážnického, kterému se každý zasmál, i když neměl zrovna dobrou náladu.
- Dalším bodem - mytí nádobí. Má to dvě strany - jednu dobrou a druhou špatnou. Začnu třeba tou špatnou a to je mytí nádobí 😊 A ta dobrá je tý zábavy kolem mytí nádobí. Tolika smíchu, divím se, že jsem to vůbec přežil.

Roman

- Jako první postřeh zmíním autobus. Když přijel před školu, tak jsem nad ním žasnul. Všude svítily modré diody, byl dvoupatrový, tím jsem ještě nejel, takže jsme si s kamarádem Petrem zabrali místo nahoře.
- Druhý postřeh bude určitě naše ubytování. Ačkoliv jsem se toho děsil, jak to tam bude vypadat, že jídlo nebude dobré, všechno to byly lži. Bylo to parádní. Až na ten jeden den, kdy šly do sprch první holky a na nás zbyla studená voda. Alespoň byla sranda, všichni z pokoje křičeli a nadávali, jak je to studené.
- Pan kuchař byl opravdu borec. A do umývání nádobí se nám vůbec nechtělo, ale i z toho jsme si dokázali udělat zábavu. Tak jsem se dlouho nenasmál.

- Další postřeh - rozhodně sjezdovka. Lyžování bylo skvělé. Ani jsem mockrát nespádl. Sjezdovky byly dlouhé, ale s tím byly zároveň dlouhé i cesty nahoru vlekem, takže byl čas trochu i na odpočinek, když jsme jeli nahoru. Snažil jsem se i poslouchat cizince, jak mluví německy, protože mě němčina baví, ale bohužel jsem jim moc nerozuměl, strašně drmolí. Krajina byla nádherná, na to nikdy nezapomenu. Byl to nádherný zážitek, jsem moc rád, že jsem jel.

Martin

- První den – vyrážíme do střediska. Všude bylo tolik světla a kopců a sněhu, toho sněhu. Po přežití porodních bolestí první půlky dne naše snowboardová skupina dostala pana učitele Strážnického. Hned nás zavedl do hlubokého sněhu, kde jsme řádili i celý další den. Jízdu v takovém sněhu bych asi přirovnal k jízdě po vodě. Málo se zakloníte, plavete v prašanu. Máte malou rychlost, opět plavete. Je vám asi jasné, že jsme toho ze začátku více "naplavali" než najezdili. Je to něco jiného než klasická sjezdovka a musím říct, že o moc lepší. Společně s perfektním počasím se pak jednalo o dost vydařený lyžák. Když k tomu ještě přičtete, že jste v Alpách. (Pro mne toto byla třeba informace, kterou jsem se dozvěděl až ke konci kurzu. Asi jsem ji zaspal.)Měl jsem z toho radost. Byla to má premiéra.